

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. Petrou Weissovou v právní věci žalobce **TENERGO Brno, a.s., IČ 26219417**, sídlem Křenová 71, 602 00 Brno, zastoupeného JUDr. Martinem Svobodou, Ph.D., advokátem, Koliště 7, 602 00 Brno proti žalovanému **tenergo team s.r.o., IČ 26277905**, sídlem Křenová 479/71, 602 00 Brno, zastoupenému JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem, Těsnohlídkova 9, 613 00 Brno, o ochranu obchodní firmy a ochranu proti jednání nekalé soutěže

t a k t o :

- I.** Žalovaný je povinen upravit svou obchodní firmu v zakladatelské listině tak, aby v žádné podobě a kombinaci neobsahovala slovo „tenergo“ a podat příslušnému rejstříkovému soudu návrh na změnu zápisu obchodní firmy v obchodním rejstříku, a to do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.
- II.** Žalovaný je povinen zdržet se užívání názvu ve znění „tenergo“, zejména jeho užívání na obchodních dokumentech, listinách, prezentacích, užívání při obchodních jednáních, jakož i jiného užívání názvu „tenergo“ slovem či písmem, a to ode dne zápisu změny obchodní firmy žalovaného rejstříkovým soudem.
- III.** Žaloba se žádostí, aby žalovanému byla uložena povinnost zdržet se šíření slovem, písmem či jiným způsobem tvrzení, že je pokračovatel žalobce, nástupce žalobce nebo subjekt jakkoli propojený se žalobcem, se zamítá.
- IV.** Žaloba se žádostí, aby žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci přiměřené zadostiučinění ve výši 100.000 Kč, se zamítá.

- V. **Žalovaný je povinen na vlastní náklady v tištěném deníku Hospodářské noviny, kdekoli na str. 1 – 5 v rozsahu minimálně 1/6 stránky 1 x uveřejnit omluvu v tomto znění: „Omlouváme se společnosti TENERGO BRNO a.s. za to, že se naše společnost, která byla nazvána tenergo team s.r.o., IČ 26277905 neoprávněně vydávala za pokračovatele společnosti TENERGO BRNO a.s. a dále se omlouváme za užívání obchodní firmy zaměnitelné s obchodní firmou TENERGO BRNO a.s.“ a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- VI. **Právo na zveřejnění úplného znění pravomocného rozsudku na náklady žalovaného v tištěném deníku Hospodářské noviny se žalobci nepřiznává.**
- VII. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19.895,90 Kč k rukám právního zástupce žalobce do 3 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 20.2.2013 doplněnou ve dnech 4.7.2013 a 14.3.2014 se žalobce domáhal ochrany obchodní firmy a také ochrany před nekalosoutěžním jednáním žalovaného. Žalobce tvrdil, že je obchodní společností zapsanou v obchodním rejstříku ode dne 24.7.2000, jejíž předmětem podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona, provádění staveb, jejich změn a odstraňování a činnost účetních poradců, vedení účetnictví a daňové evidence. V rámci své obchodní činnosti žalobce svým zákazníkům dodává tepelné a energetické systémy a kompletní energetický servis, zejména kogenerační jednotky, systémy na biomasu a bioplyn, parní a spalovací turbíny, jakož i činnosti s tím související. Přitom od svého založení žalobce užívá obchodní firmu ve znění „TENERGO Brno, a.s.“ a pod touto firmou je také znám svým zákazníkům a veřejnosti. Žalobce je součástí velkého koncernu, kdy jediným akcionářem žalobce je společnost GGE a.s., IČ 36746941 se sídlem Pekná cesta 6, Bratislava, Slovenská republika, která patří mezi přední slovenské společnosti v oblasti energetiky, podílí se na realizaci velkých energetických projektů, včetně projektů v zahraničí. Veškeré společnosti v rámci koncernu vynakládají velké finanční prostředky na propagaci, reprezentaci a marketing. Žalobce je v rámci koncernu společností, která zejména dodává a spravuje energetické technologie na klíč. Společnost je zavedená, zákazníci ji spojují s kvalitou poskytovaných služeb a žalobce také získal v dubnu 2008 prestižní ocenění na veletrhu RACIOENERGIA za nejlepší energetický projekt roku 2008 a je také držitelem několika certifikátů kvality. Žalovaný je obchodní společností, kterou nabyl ode dne 12.12.2012 Z.J. jako jediný společník společnosti a podle zápisu v obchodním rejstříku provedeného dne 9.1.2013 se také stal jednatelem žalovaného. Tento jediný společník a jednatel žalovaného byl dlouhodobým zaměstnancem žalobce až do 31.1.2013, kdy jeho pracovní poměr zanikl. Za podstatné však žalobce považuje, že projekt podnikatelského záměru žalovaného byl již od počátku veden a řízen P.H., který vykonával funkci generálního ředitele ve společnosti žalobce a do 19.12.2012 byl předsedou představenstva žalobce. Ode dne 14.2.2013 se stal jediným společníkem a jednatelem žalovaného. S ohledem na skutečnost, že P.H. ve spolupráci se Z.J. se podíleli na vyvádění obchodních aktivit ze žalující společnosti, žalobce musel pracovní poměr s P.H. ukončit a také jej odvolat z funkce generálního ředitele. Již dne 9.1.2013 byla do obchodního rejstříku zapsána nová obchodní firma žalovaného ve znění „tenergo team s.r.o.“, přičemž předmětem podnikání žalovaného je shodně jako u žalobce výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona, provádění staveb, jejich změn a

odstraňování. Porovnáním znění obchodní firmy žalobce i žalovaného je zřejmé, že tyto jsou zaměnitelné. Tento fakt je umocněn skutečností, že obě společnosti sídlí ve stejném sídle na stejné adrese, ve stejné budově, zabývají se také stejnou obchodní činností, navíc se žalovaný vydává za nástupce a pokračovatele žalobce, což přispívá k zaměnitelnosti a klamavosti obchodní firmy žalovaného, kdy si potenciální zákazníci mohou žalovaného spojovat se žalobcem. Priorita užívání obchodní firmy, která obsahuje slovní výraz „tenergo“, který je silným prvkem obchodní firmy, svědčí žalobci. Pro odlišení obou obchodních firem účastníků řízení podle žalobce nestačí rozdílný dodatek označující právní formu, ani doplnění slova Brno v obchodní firmě žalobce. Žalobce má zato, že žalovaný ve snaze neoprávněně si присvojit název „tenergo“ dne 17.1.2013 podal přihlášku ochranné známky ve znění „tenergo team 2012“. Proto žalobce proti přihlášce ochranné známky podal připomínky a také námitky. Jelikož obchodní firma žalovaného je zaměnitelná s obchodní firmou žalobce a působí také klamavě, domáhá se žalobce s poukazem na ust. § 10 a § 12 obch. zák. změny obchodní firmy žalovaného. Přitom k takovému kroku byl žalovaný žalobcem vyzván již dříve, avšak ke změně obchodní firmy dobrovolně nepřistoupil. Žalovaný podle žalobce jedná také nekalosoutěžně ve smyslu ust. § 44 odst. 1 obch. zák. a jeho jednání naplňuje i konkrétní skutkové podstaty nekalé soutěže klamavé reklamy, vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti. Žalovaný totiž vyvíjí podnikatelskou činnost, při níž kontaktuje klienty žalobce a neoprávněně se vydává za pokračovatele žalobce, neboť jednatelem a jediným společníkem žalovaného byl nejprve bývalý zaměstnanec žalobce Z.J. a následně se společníkem a jednatelem žalovaného stal P.H.. Skutečnost, že právě P.H. byl osobou, která již v počátku vedla a řídila podnikatelský záměr žalovaného, vyplývá z korespondence, kterou tento vedl se svými podřízenými v době svého působení u žalobce, zejména z e-mailové komunikace s asistentkou ze dne 28.11.2012 ve věci poplatku pro registraci ochranné známky či ze dne 11.12.2012 ve věci postupu založení nové společnosti s přílohou nazvanou „tenergo team s.r.o. – postup založení“ či z e-mailu ze dne 9.12.2012 s M.D. ze společnosti NOVÁ ENERGIA, a.s., jakož i z e-mailu ze dne 3.1.2013, v němž z pracovního e-mailu žalobce P.H. rozeslal hromadný e-mail s upozorněním na svoji novou e-mailovou adresu, a to přesto, že P.H. byl až do 19.12.2012 předsedou představenstva a generálním ředitelem žalobce a zaměstnancem byl dokonce až do konce ledna roku 2013. Obchodní projekt žalovaného je založen na parazitování na pověsti žalobce, což podle žalobce vyplývá z dopisu vypracovaného P.H., opatřeným hlavičkou znějící „TENERGO Člen skupiny GGE“, kterou však vyhotovil za společnost žalovaného, tedy použitím uvedené hlavičky s odkazem na koncern GGE vyvolává žalovaný dojem, že žalovaný je součástí uvedeného koncernu. Tato návaznost pak vyplývá i z dalších dokumentů, které žalobce získal, kterými se žalobce obrací na potenciálního obchodního partnera se sdělením „u všech 3 námi uvažovaných úvodních (nikoli jediných) případů máme odkonzultovanou situaci stran přechodu a pokračování od TENERGO Brno, a.s. na tenergo team s.r.o.“ a v uvedené listině také dále mimo jiné uvádí, že „sice STARTUJI, ale pouze „de jure“, jelikož „de facto“ POKRAČUJI...“. Obdobné zjištění učinil žalobce i z další části tohoto dokumentu, který pod hlavičkou žalovaného připravil P.H., bývalý generální ředitel žalobce již v prosinci roku 2012. Popsaným způsobem žalovaný jednal prostřednictvím P.H. přesto, že tento se na základě manažerské smlouvy ze dne 1.4.2011, kterou uzavřel se žalobcem, zavázal zachovávat mlčenlivost o obchodních, technických, organizačních, ekonomických a jiných skutečnostech, a to i po skončení pracovního poměru a uzavřel v této manažerské smlouvě také konkurenční doložku. Popsaným jednáním tato ustanovení manažerské smlouvy P.H. porušil. Žalobce zjistil, že žalovaný se pokusil převzít několik konkrétních obchodních případů, o něž se původně ucházel

žalobce, kde se nepokrytě žalovaný vydával za pokračovatele a nástupce žalobce. Jednalo se např. o zakázku na dodávku a montáž kogenerační technologie a vyvedení elektrického výkonu TAMA SLOVAKIA, a.s. nebo o zakázku na úpravu systému na využití odpadního tepla ve Sladovně Lycos Trnava, neboť u těchto zakázek žalovaný měl připravené návrhy smluv opatřené logem „tenergo team“, které byly připraveny asistentkou P.H. již dne 13.12.2012. Konkrétně u zakázky Lycos Trnava P.H. ještě v době, kdy působil u žalobce, vedl e-mailovou komunikaci se společností NOVÁ ENERGIA a.s., v níž se o této zakázce zmiňuje a skutečnost, že tato zakázka byla původně zakázkou žalobce, vyplývá z e-mailové komunikace mezi K.H., investičním a technickým ředitelem žalobce a osobami ze společnosti Lycos z února roku 2012. Uvedeným jednáním tedy žalovaný naplnil všechny znaky nekalé soutěže vymezené v ust. § 44 odst. 1 obch. zák., neboť se jedná o jednání v hospodářské soutěži, o jednání, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže, zejména v tom, že se žalovaný neoprávněně vydával za pokračovatele a nástupce žalobce a toto jednání je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům, zejm. pak žalobci, kterému se pokouší žalovaný přebírat zákazníky. Na straně žalobce hrozí vznik značných škod, dokonce tyto újmy již žalobci vznikly, a to v podobě ušlého zisku za nerealizování zakázek, také za zneužití provozních nákladů a kapacit žalobce na přípravu obchodních aktivit žalovaného i v podobě narušení pověsti žalobce na relevantním trhu. Vzhledem k zaměnitelné obchodní firmě pak jsou důsledky tohoto jednání žalovaného umocněny, a to tím spíše, že jednatelem žalovaného byl nejprve bývalý zaměstnanec žalobce a poté jeho generální ředitel. Proto jednání, které je žalovanému vytýkáno, podle žalobce naplňuje i znaky skutkové podstaty vyvolání nebezpečí záměny (§ 47 obch. zák.) a parazitování na pověsti (§ 48 obch. zák.). Ani tohoto nekalosoutěžního jednání se žalovaný přes výzvu žalobce ze dne 18.1.2013 dobrovolně nezdržel, a proto se žalobce domáhá uložení takové povinnosti, tedy zdržení se nekalosoutěžního jednání žalovaného, soudní cestou. S ohledem na nároky na ochranu, které § 12 odst. 1 obch. zák. i § 53 obch. zák. poskytují v případě zásahu do obchodní firmy a v případě jednání nekalé soutěže, se žalobce proto, že intenzita jednání žalovaného je značná, domáhá vedle dalších žalobních požadavků také zaplacení přiměřeného zadostiučinění v penězích, neboť má zato, že omluva je prostředkem ochrany v daném případě nedostačujícím. Žalovaný totiž zneužil znalostí, kontaktů a dovedností žalobce, rozvíjel obchodní aktivity již v době, kdy jeho představitelé byli zaměstnanci žalobce a měli povinnost hájit jeho zájmy, zvolil pro své podnikání zaměnitelnou obchodní firmu, sídlí ve stejné budově a vůči zákazníkům a obchodním partnerům se vymezuje jako pokračovatel žalobce a pokouší se tak přebírat klienty žalobce. Přiměřené zadostiučinění, které žalobce uplatňuje ve výši 100.000 Kč přitom zahrnuje částku ve výši 50.000 Kč jako reparaci nemateriální újmy vzniklé neoprávněným užíváním zaměnitelné obchodní firmy a částku 50.000 Kč za nemateriální újmu vzniklou nekalosoutěžním jednáním žalovaného. Vedle nároku na změnu obchodní firmy a zdržení se užívání slova „tenergo“ a poskytnutí přiměřeného zadostiučinění v penězích se žalobce současně domáhá i poskytnutí omluvy ze strany žalovaného a konečně i přiznání práva na zveřejnění rozsudku v jeho úplném znění v deníku Hospodářské noviny.

Žalovaný navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout jako nedůvodnou. Namítl, že obchodní firmy účastníků řízení zaměnitelné nejsou. Tvrdil, že obchodní firma žalobce je složeninou dvou počátečních písmen obchodních společností, které byly jako původní akcionáři jejími zakladateli, tedy písmeno T za TEDOM s.r.o., písmeno E za EKOL spol. s r.o. a využívá dále slovního základu slova ENERGIE jako druhového obecného označení s ohledem na

skutečnost, že společnost se zabývala dodávkami tepelných technologií. Tedy toto slovo vzniklé složením je z části tvořeno počátečními písmeny původních akcionářů a z části doplněno druhovým slovem. Pokud žalobce namítal, že slovo „tenergo“ a jeho užití žalobcem je prioritní, tedy časově předchází jeho užití žalovaným, pak to samo o sobě neumožňuje, aby si užití tohoto slova kdokoli monopolizoval a opačný závěr nemá oporu v platné právní úpravě. Uvedené slovo je navíc pouze jednou ze součástí obchodní firmy žalobce, která je doplněna sídlem „Brno“ jako součást obchodní firmy, a tedy obchodní firmy žalobce a žalovaného se shodují pouze v onom slově „tenergo“. Naopak v další části obchodní firmy se obě tyto obchodní firmy liší, kromě toho je odlišné i grafické ztvárnění těchto obchodních firem a zaměnitelně by tak mohly působit pouze v ústním styku, pokud by nebyly uvedeny v úplném znění. Žalovaný tedy má zato, že obchodní firmy účastníků řízení zaměnitelné nejsou a nároků z tohoto titulu se tedy žalovaný není oprávněn účinně domáhat. Žalovaný také brojil proti tvrzení žalobce, že je znám jako společnost, která dosahuje dobrých obchodních výsledků a zákazníci si jej spojují s kvalitou poskytovaných služeb. Tak tomu je totiž podle žalovaného pouze výhradně díky zaměstnancům žalobce, nikoli jeho obchodní firmě. Je to právě především osoba P.H., která je ve svém oboru špička, což ostatně žalobce potvrzuje sám tím, že jej dosud, přestože již u žalobce nepůsobí, na svých internetových stránkách uvádí. Tedy právě toto personální obsazení je to, co zákazníky táhlo k žalobci a po odchodu těchto významných pracovníků již podle žalovaného žalobce nemá z hlediska kvality poskytovaných služeb spojených právě s jednotlivými zaměstnanci, co nabídnout. Žalovaný také namítal, že tvrzené „aktivity“ P.H. spočívající ve vyvádění aktivit z podnikání žalobce nelze spojovat s jednáním žalovaného jako takového, nelze je žalovanému přičítat. Nesouhlasil ani s tvrzením žalobce o tom, že žalovaný vyvádí aktivity z podnikání žalobce, nýbrž podle žalovaného to byl právě jediný akcionář žalobce, který od počátku roku 2012 vyváděl a dokončil vyvádění teplárenství na Slovensku z majetku a aktivit žalobce. Pokud pak došlo k neshodám mezi P.H. a žalobcem, k okamžitému zrušení pracovního poměru P.H. u žalobce došlo až dne 28.1.2013 a v tomto směru je rozporné další tvrzení žalobce, že až do 19.12.2012 byl tento generálním ředitelem a předsedou představenstva žalobce. Konečně uvedené neshody včetně výtky spočívající v porušení konkurenční doložky jsou vedeny v rovinně vztahu mezi žalobcem a P.H. a nelze je tak přenášet do roviny vztahů mezi účastníky řízení. Tvrzené vyvádění aktivit, případně přetahování zákazníků žalobce či odebírání zakázek žalovaný zcela popřel, neboť žádný takový případ převzetí zakázky žalobce žalovaným nenastal, ostatně s takovým převzetím by musel daný smluvní partner souhlasit. V konkrétním uváděném případě „přetažené“ zakázky Lycos Trnava je absurdní, aby si žalobce přisvojoval monopolní práva na veškerou spolupráci v této věci, neboť po realizaci jednoho obchodního případu není vyloučeno, aby další zakázky byly sjednány s jiným obchodním partnerem. Portfolio nabídek účastníků řízení, jakož i předmět podnikání, kterým se oba účastníci zabývají, jsou podle žalobce styčné pouze v menší části a ve většině obchodních aktivit si účastníci řízení vůbec nekonkurují, a proto ani k nekalosoutěžnímu jednání, které žalobce tvrdí, nemohlo dojít a nedochází. Žalovaný tedy zdůraznil, že svoji činnost kromě jiného staví na osobě P.H. a jeho odbornosti, nikoli na názvu „tenergo“ či pověsti žalobce a rozpory žalobce s P.H. žalovaný nevyvolal. Pokud žalobce utrpěl újmu, stalo se tak v důsledku toho, že od něj odešla podstatná část kvalifikovaných zaměstnanců, kteří jsou pro kvalitní výkon činnosti nezbytní. Žalovaný tedy popíral, že by nekalosoutěžně, způsobem popsáním v žalobě žalobcem, jednal a že by v důsledku takového jednání mohla vzniknout jakákoli škoda, případně i nemateriální újma, kterou by bylo třeba nahradit formou přiměřeného zadostiučnění.

Soud provedl důkazy listinami, které k prokázání svých tvrzení oba účastníci řízení označili a zjistil z nich tyto skutečnosti:

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně, odd. B, vl. 3559 ze dne 19.3.2013 soud zjistil, že žalobce byl pod obchodní firmou TENERGO Brno a.s. zapsán do obchodního rejstříku dne 24.7.2000 se sídlem nejprve Křenová 65, Brno a ode dne 19.10.2011 se sídlem Brno, Křenová 71. Žalobce podle údajů v obchodním rejstříku podnikal v předmětu podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona (zapsáno 11.6.2009), provádění staveb, jejich změn a odstraňování (zapsáno 8.7.2009) a činnost účetních poradců, vedení účetnictví a vedení daňové evidence (zapsáno 14.1.2011). Soud také zjistil, že P.H. byl předsedou představenstva žalobce, a to v době ode dne jeho zápisu do obchodního rejstříku dne 24.7.2000 až do 19.12.2012, kdy jeho funkce zanikla a údaj v obchodním rejstříku byl o tom zapsán 21.1.2013 a z uvedeného výpisu z obchodního rejstříku se dále podává, že dne 6.6.2011 byla jako jediný akcionář společnosti zapsána společnost GGE a.s., IČ 36746941, přičemž základní kapitál společnosti byl tvořen 1.000 ks akcií o jmenovité hodnotě 10.000 Kč.

Rozsah živnostenských oprávnění žalovaného včetně údajů o osobách odpovědných zástupců soud také zjistil z údajů ve veřejné části živnostenského rejstříku s údaji platnými ke dni 19.3.2013, podle nichž byl P.H. jako osoba odpovědného zástupce zapsán u živnostenského oprávnění v předmětu výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona a také u dalších živnostenských oprávnění, která však již zanikla ke dni 30.6.2008 (např. správa a údržba nemovitostí, činnost účetních poradců, vedení účetnictví a vedení daňové evidence, zprostředkování obchodu, inženýrská činnost v investiční výstavbě a další).

Z informace o městě Snina soud zjistil, že žalobce je provozovatelem tepelného hospodářství ve městě Snina od roku 2002 na základě výběrového řízení. Ve městě došlo v roce 2006 k rekonstrukci kotelny založené na technologii spalování plynu a biomasy, za kterou žalobce získal v dubnu roku 2008 prestižní ocenění na veletrhu RACIOENERGIA za nejlepší energetický projekt 2008, které udělilo žalobci Ministerstvo hospodářstva SR, Slovenská inovačná a energetická agentúra a Incheba Expo Bratislava.

Z certifikátu umístěného na stránkách www.tenergo.cz soud zjistil, že žalobci byl udělen certifikát ISO 14001:2004 pro předmět činnosti Projektování, engineering, dodávání a provozování energetických systémů a zařízení (průmyslová a komunální energetika) pod č. 4155 s platností od 11.5.2011 do 31.5.2014, vydaný společností LL-C (Certification) Czech Republic s.r.o. a pro shodný předmět činnosti byl stejnou společností vydán i další certifikát, podle něhož žalobce splňuje také požadavek normy BS OHSAS 18001:2007. Tento druhý certifikát byl vydán pod č. 4155 opět pro období od 11.5.2011 do 31.5.2014.

Z notářského zápisu NZ 424/2012 N 56/2012 soud zjistil, že byl sepsán notářem JUDr. Milanem Šmidrkalem dne 12.12.2012 a podle něj valná hromada obchodní společnosti 1. NH Brno s.r.o. rozhodla o změně obchodní firmy této společnosti na „tenergo team s.r.o.“, došlo také k rozhodnutí o změně sídla firmy a dalších změnách společenské smlouvy, která byla součástí tohoto notářského zápisu a valná hromada také udělila souhlas k převodu obchodních

podílů dosavadních společníků Z.F., P.B. a D.M. na nového společníka Z.J.. Jediným jednatelem společnosti byl valnou hromadou ustanoven Z.J..

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku žalovaného pořízeného ke dni 19.3.2013 soud zjistil, že dne 20.2.2002 byla do obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně, odd. C, vl. 41545 zapsána společnost s obchodní firmou NH DRAKEN Brno s.r.o., která byla dne 6.5.2003 změněna na 1. NH Brno s.r.o. a následně ode dne 9.1.2013 byla zapsána další změna obchodní firmy ve znění tenergo team s.r.o. Sídlem společnosti v době do 9.1.2013 bylo Brno, Bohuslava Martinů 802/9, ode dne 9.1.2013 pak Brno, Křenová 479/71. Ode dne 9.1.2013 také došlo ke změně v předmětu podnikání, kdy namísto původních činností reklamní činnost a marketing, zprostředkování obchodu a organizování sportovních soutěží společnost podniká v předmětu výroba, služby a obchod neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona. V listině byly zachyceny i změny týkající se jednatelů a společníků v návaznosti na valnou hromadu společnosti ze dne 12.12.2012. Z.J. jako jednatel byl v obchodním rejstříku zapsán s trváním funkce od 12.12.2012 do 14.2.2013, od tohoto dne pak vznikla funkce novému jednatele P.H., přičemž údaj o tom byl do obchodního rejstříku zapsán dne 26.2.2013. Ke stejnému dni došlo ke změně zápisu, týkající se okruhu společníků, kdy společník zapsaný dne 9.1.2013 Z.J. byl vystřídán jiným společníkem, P.H..

Rozsah živnostenských oprávnění žalovaného soud zjistil také z výpisu z veřejné části živnostenského rejstříku s údaji platnými ke dni 19.3.2013, podle něž v živnostenském rejstříku obchodní firma žalovaného ve znění tenergo team s.r.o. se sídlem Křenová 479/71 byla uvedena ode dne 11.1.2013 a ke dni 14.12.2012 vzniklo společnosti živnostenské oprávnění v předmětu provádění staveb, změn a odstraňování s odpovídajícím zástupcem I.N..

Z pracovní smlouvy uzavřené mezi žalobcem a Z.J. dne 1.6.2012 soud zjistil, že se jednalo o pracovní smlouvu, na základě které Z.J. byl u žalobce zaměstnán jako investiční ředitel od 1.6.2012 na dobu neurčitou s náplní práce uvedené v příloze č. 1 s místem výkonu práce v Brně, Křenová 71. Součástí smluvních ujednání v čl. VI smlouvy byla práva a povinnosti zaměstnance, mimo jiné povinnost zachovávat mlčenlivost o obchodních, technických, organizačních, ekonomických a jiných skutečnostech, o kterých se v souvislosti s výkonem funkce dozví a které mají zůstat utajeny jako obchodní či služební tajemství, a to i po skončení pracovního poměru po dobu 3 let a v čl. VIII smlouvy byla sjednána také povinnost zdržet se konkurenčního jednání, mimo jiné zdržet se výkonu činnosti jako statutární orgán nebo člen statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby se stejným nebo obdobným předmětem podnikání, jako je předmět podnikání zaměstnavatele, ledaže tuto činnost vykonává s vědomím zaměstnavatele a povinnost mlčenlivosti byla dále rozvedena i v čl. X smlouvy. Za žalobce uvedená smlouva byla podepsána předsedou představenstva a generálním ředitelem společnosti P.H. a dalším členem představenstva P.B..

Z manažerské smlouvy uzavřené mezi žalobcem a P.H. soud zjistil, že tato byla uzavřena dne 1.4.2011 s odkazem na jmenovací dekret do funkce generálního ředitele ode dne 1.3.2013 a stanovila v čl. I smluvní mzdu tvořenou dílčími složkami s tím, že podle čl. II této manažerské smlouvy příslušela P.H. i odměna ve výši pětinasobku měsíční mzdy, dojde-li k odvolání zaměstnance z funkce nebo vzdá-li se zaměstnanec funkce z vážných osobních důvodů. Naopak tato odměna nenáleží, dojde-li k odvolání z funkce nebo skončí-li jeho

pracovní poměr z důvodů, pro něž lze dát zaměstnanci výpověď podle § 46 odst. 1 písm. f) zák. práce nebo z důvodů, pro které lze okamžitě zrušit pracovní poměr podle § 53 zák. práce. V čl. IV byla obsažena ujednání o právech a povinnostech zaměstnance, mimo jiné povinnost zachovávat mlčenlivost o obchodních, technických, organizačních, ekonomických a jiných skutečnostech, o kterých se v souvislosti s výkonem funkce dozví a které mají zůstat utajeny jako obchodní či služební tajemství, a to i po skončení pracovního poměru po dobu 3 let, jakož i povinnost zdržet se jednání, které může způsobit škodu zaměstnavateli nebo jinak poškodit jeho zájmy a v čl. V bylo obsaženo ujednání o konkurenční doložce, v němž bylo zapovězeno zejména zprostředkovávat pro jiné osoby obchody zaměstnavatele, vykonávat činnost jako statutární orgán nebo člen statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby se stejným nebo podobným předmětem podnikání, jako je předmět podnikání zaměstnavatele, ledaže tuto činnost vykonává s vědomím zaměstnavatele, a to po dobu půl roku po skončení pracovního poměru.

Z listiny nazvané Okamžitě zrušení pracovního poměru dle § 55 zákona odst. 1 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, v platném znění ze dne 28.1.2013 soud zjistil, že žalobce sděloval P.H., že s okamžitou účinností ruší jeho pracovní poměr z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci a funkci zvláště hrubým způsobem. V odůvodnění tohoto okamžitého zrušení pracovního poměru bylo uvedeno, že žalobce má k dispozici listiny prokazující spolupráci se Z.J., zejména převod některých obchodních aktivit na společnost jím vlastněnou tenergo team s.r.o. a v jedné z uvedených listin ze dne 14.12.2012 je nepravdivě zdůrazněno, že společnost tenergo team s.r.o. je faktickým pokračovatelem společnosti TENERGO Brno a.s. a navazuje na její činnost. Tedy žalobce má za prokázané, že se H. přímo angažuje pro společnost tenergo team s.r.o. Současně v listině bylo zmíněno, že žalobce jako zaměstnavatel má již několik konkrétních obchodních případů, v nichž tenergo team s.r.o. neoprávněně podnikla konkrétní kroky k převzetí projektu společnosti TENERGO Brno a.s., zejména akce „Dodávka a montáž kogenerační technologie a vyvedení elektrického výkonu TAMA SLOVAKIA a.s.“, nebo akce „Úprava systému pro využití odpadního tepla“ ve Sladovně Lycos Trnava a tímto jednáním vzniká zaměstnavateli škoda. Současně bylo v listině uvedeno, že zvláště hrubým způsobem byla porušena ust. čl. IV odst. 2 manažerské smlouvy a došlo i k porušení zákoníku práce (§ 38 odst. 1 písm. b) zákoníku práce). Takové jednání považuje zaměstnavatel i za jednání v rozporu s dobrými mravy a obecnou morálkou a toto jednání je hodnoceno jako porušení povinností zvláště hrubým způsobem.

Z výpisu z databáze ochranných známek vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví s údaji ke dni 19.3.2013 soud zjistil, že žalovaný u Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen ÚPV) podal přihlášku kombinované ochranné známky ve slovním znění „tenergo team 2012“, která byla vedena pod č. spisu 501236 s právem přednosti 17.1.2013 pro třídy výrobků a služeb 7, 9, 11, 37 a 42. Soud dále zjistil ze stejného zdroje z údajů platných ke dni 15.4.2014, že uvedená přihláška ochranné známky byla zveřejněna dne 5.2.2014 a z přehledu řízení k této kombinované ochranné známce soud dále zjistil, že k ní byly dne 19.3.2013 a 22.3.2013 podány připomínky, které byly dne 27.1.2014 vyřízeny a poté, co došlo ke zveřejnění přihlášky ochranné známky, byla dne 4.3.2014 podána námitka proti zápisu.

Z odpovědi na připomínky ze dne 27.1.2014, kterou ÚPV odeslal právnímu zástupci žalobce soud zjistil, že ÚPV sděloval, že připomínky podané žalobcem k přihlášce

kombinované ochranné známky žalovaného ve znění „tenergo team 2012“ byly odmítnuty a ochranná známka postoupena ke zveřejnění, když ÚPV zaujal stanovisko k jednotlivým připomínkám uplatněným s poukazem na ust. § 4 písm. b), g) a m) a ust. § 7 odst. 1 písm. g) a k) zák. č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a dospěl k závěru, že žádná z připomínek není opodstatněnou, tedy při podání přihlášky nejednal žalovaný v rozporu s dobrými mravy a ve zlé víře, ani nejsou dány důvody absence rozlišovací způsobilosti, klamání veřejnosti či existence nezapsaného označení jiného uživatele, na které také žalobce odkazoval a zdůraznil, že ve fázi připomínek se s odkazem na ust. § 4 zák. o ochranných známkách nezkoumají vzájemné vztahy dvou subjektů na trhu, nýbrž tyto jsou předmětem řízení o námitkách na základě ust. § 7 zákona o ochranných známkách č. 441/2003 Sb., které je však možno podat teprve poté, co bude přihláška ochranné známky zveřejněna.

Z e-mailu mezi Z.S. a P.H. na adrese XXXXX@XXXXX ze dne 28.11.2012 soud zjistil, že tato korespondence se týkala registrace ochranné známky, kdy asistentka generálního ředitele sdělovala cenu za poplatky za registraci ochranné známky v ČR, v EU či mezinárodní ochranné známky s možností rozšíření na další třídy.

Z e-mailové komunikace Z.S. s P.H. na adrese XXXXX@XXXXX ze dne 11.12.2012 soud zjistil, že asistentka generálního ředitele Z.S. zasílala P.H. informaci o postupu založení společnosti a jednotlivé kroky k tomu potřebné. Detailní postup založení společnosti tenergo team s.r.o. byl připojen v příloze tohoto e-mailu.

Z e-mailové komunikace mezi M.D. ze společnosti NOVÁ ENERGIA a M.S. a R.P. v prosinci 2012 (9.12.2012), která byla dána dne 11.12.2012 na vědomí pro informaci P.H. na adresu XXXXX@XXXXX s předmětem TENERGO TEAM – investičná příležitost BP soud zjistil, že přílohou e-mailu byl materiál k projektu tenergo team, přičemž v textu e-mailu M.D., projektový manažer NOVÁ ENERGIA uvedl, že při přípravě vycházel z osobních rozhovorů s P.H. a z předložených dokumentů a z přílohy tohoto e-mailu soud dále zjistil, že se jednalo o projekt vstupu společnosti SKYSIDE CO Ltd. do společnosti tenergo team s.r.o. nazvaný „Investičná příležitost“ datovaný v prosinci 2012. V této listině byla představena společnost tenergo team s.r.o. tak, že oficiálně plánuje začátek fungování k 1.2.2013. Z hlediska údajů o sídle firmy bylo v listině výslovně uvedeno „*všetko v súčasnej lokalite a v priestoroch – z titulu GGE je to riešené jako úsporné opatrenie*“. Dále v listině bylo uvedeno, že je připravený tým lidí s 15-ti letými zkušenostmi z oblasti energetiky, přičemž k datu spuštění jsou připraveny výpovědi z GGE vybraných 8 lidí a k tomuto datu také je připravena rezignace P.H. z funkce předsedy představenstva a z funkce generálního ředitele TENERGO Brno a.s. a dále v textu listiny byly uvedeny produkty společnosti, analýza nákladů, uvažované transakce společnosti SKYSIDE CO Ltd. u tenergo team s.r.o., navržené akce pro roky 2013 – 2014, kde bylo uvedeno, že v plné režii tenergo team s.r.o. v roce 2013 učiní např. zakázku akce Sladovna Lycos Trnava formou vyhotovení projektové dokumentace pro stavební povolení. V další části listiny byly také uvedeny obchodní plány společnosti na rok 2013 až 2014.

Z listiny týkající se návrhu pro rozpracování akce EVONIK – Slovenská Lubča soud zjistil, že P.H. dne 10.12.2012 na hlavičkovém papíře TENERGO člen skupiny GGE vypracoval podkladový materiál pro společnost NOVÁ ENERGIA a.s. za společnost tenergo team s.r.o. s navrhovanými variantami řešení k této akci, připojena byla také vizitka P.H. s

logem TENERGO a s údaji o tom, že P.H. je generálním ředitelem a předsedou představenstva TENERGO Brno a.s. s uvedením kontaktních údajů v podobě telefonního čísla, e-mailu i s odkazem na webové stránky žalobce.

Z e-mailové komunikace mezi P.H. a M.D., jakož i dalšími osobami a z reakce M.S. P.H. soud zjistil, že v období 14.-28.12.2012 došlo ke komunikaci uvedených osob týkající se některých akcí včetně otázky založení společnosti tenergo team s.r.o. či akvizice. V textu e-mailu ze dne 14.12.2012 bylo mimo jiné ze strany P.H. uvedeno, že „*přílohy jsou jasné, pouze u přílohy č. 2 „akvizice“ neuvádím logicky mnohokrát diskutované akce: ORC OC, Lycos Trnava, MikroChem a OTC Tábor*“. Přílohou listiny byly v textu zmiňované dokumenty, tedy zakladatelská listina obchodní společnosti tenergo team s.r.o. v jejím úplném znění, datovaná 12.12.2012, dále reakce na předložený materiál „Vstup společnosti SKYSIDE CO Ltd. do společnosti tenergo team s.r.o.“ zpracovaná na hlavičkovém papíře žalovaného P.H. dne 14.12.2012 a v úvodu byly sděleny časové údaje o založení společnosti tenergo team a informace o podání žádosti o zápis do obchodního rejstříku dne 17.12.2012. Z hlediska obchodní situace bylo v listině mimo jiné uvedeno: „*U všech tří námi uvažovaných úvodních (nikoli jediných) případů máme odkonzultovanou situaci stran přechodu a pokračování od TENERGO Brno a.s. na tenergo team s.r.o.*“. Další přílohou byl i na hlavičkovém papíře žalovaného zpracovaný Seznam rozpracovaných obchodních a akvizičních případů, kde mimo jiné byla uváděna např. akce EVONIK Slovenská Lubča.

Z e-mailové pošty ze dne 13.12.2012 soud zjistil, že asistentka generálního ředitele TENERGO Brno a.s., Z.S. posílala P.H. na adresu XXXXX@XXXXX návrh smluv Trnava, které byly označeny v příloze jako „01-1412.0.2012 -TAMA Slovakia – RPD KGJ - Trnava.doc; dále 02-1412.0.2012 – Lycos Trnava – Úpravy pro využití odpadního tepla Sladovny Lycos Trnava – RPD - Trnava.doc“. Jde-li o obsah těchto příloh, listiny byly z hlediska pravosti a věcné správnosti žalovaným zpochybněny a v řízení proto důkaz těmito listinami proveden nebyl.

Z e-mailové komunikace mezi K.H. z adresy XXXXX@XXXXX a představiteli společnosti Lycos Trnava, která byla preposílána také na adresu XXXXX@XXXXX z února roku 2012 soud zjistil, že ve věci zakázky Lycos Trnava komunikoval K.H., investiční a technický ředitel žalobce, který dne 7.2.2012 posílal návrh smlouvy o dílo na projektovou dokumentaci do společnosti Malt Plant Trnava k rukám M., který dne 9.2.2012 provedl komentář k návrhu smlouvy a ten byl připomínkován K.H. téhož dne se zasláním k rukám M.. Následně dne 13.2.2012 v této věci proběhla další komunikace mezi M. a H., ve které byly vyjasňovány podrobnosti uvedeného plnění, k němuž byl zasílán návrh smlouvy o dílo.

Ze zápisu z jednání jediného akcionáře obchodní společnosti TENERGO Brno a.s., které se dne 19.12.2012 uskutečnilo v sídle tohoto akcionáře na adrese Pekná cesta 6, Bratislava soud zjistil, že předmětem jednání a rozhodování jediného akcionáře bylo odvolání členů představenstva a volba nových členů představenstva společnosti, na základě kterého došlo k odvolání P.H. a P.Ď. z těchto funkcí a jmenování nových členů představenstva J.K. a J.M.. O uvedených změnách společnost přijala usnesení.

Z usnesení představenstva obchodní společnosti TENERGO Brno a.s. ze dne 19.12.2012 soud dále zjistil, že uvedeného dne představenstvo jednomyslně schválilo usnesení, kterým odvolalo P.H. z funkce generálního ředitele společnosti TENERGO Brno a.s. a také všechny plné moci, které mu byly uděleny v souvislosti s výkonem funkce generálního ředitele a jmenovala do funkce generálního ředitele J.K..

Z výpovědi manažerské smlouvy ze dne 20.12.2012 soud zjistil, že dne 20.12.2012 P.H. podal výpověď manažerské smlouvy uzavřené dne 1.4.2011, adresoval ji představenstvu TENERGO Brno a.s. a představitelé představenstva, konkrétně generální ředitel a předseda představenstva a člen představenstva listinu převzali dne 20.12.2012.

Z e-mailové komunikace P.H. z adresy XXXXX@XXXXX blíže neurčeným adresátům ze dne 3.1.2013 soud zjistil, že P.H. tohoto dne sděloval změnu e-mailové adresy v e-mailu označeném jako důležitá zpráva a sděloval, že s účinností od dnes, tedy 3.1.2012 (správně 2013) se má veškerá pošta posílat na novou adresu ve znění XXXXX@XXXXX a v e-mailu byla připojena i fotografie P.H..

Z předžalobní upomínky ze dne 18.1.2013 soud zjistil, že žalovaný byl právním zástupcem žalobce vyzván, aby upustil od užití zaměnitelné obchodní firmy ve znění tenergo team s.r.o., a aby změnil tuto obchodní firmu do 14 dnů od doručení výzvy, současně také, aby upustil od nekalosoutěžního jednání, kdy se vydává za pokračovatele společnosti TENERGO Brno a.s. ve spolupráci s bývalým generálním ředitelem žalobce P.H. a taktéž, kdy neoprávněně parazituje na pověsti žalobce. Žalovaný byl také v dopise upozorněn na případné uplatnění práv žalobce soudní cestou, s možností podání trestního oznámení. Zásilka byla doručena podle informací o sledování zásilek Track&Trace na webových stránkách České pošty dne 21.1.2013.

Z návrhu na vydání platebního rozkazu ze dne 18.3.2013 soud zjistil, že P.H. prostřednictvím svého právního zástupce vyhotovil uvedeného dne žalobu adresovanou Městskému soudu v Brně, kterou se domáhal proti žalovanému TENERGO Brno a.s. zaplacení částky 500.000 Kč s příslušenstvím, s poukazem na skutečnost, že byl dne 19.12.2012 rozhodnutím jediného akcionáře žalovaného odvolán z funkce předsedy představenstva a také z funkce generálního ředitele žalovaného, a to bez jakéhokoliv důvodu. Proto má nárok na odměnu ve výši 500.000 Kč dle čl. II odst. 4 a odst. 1 manažerské smlouvy.

Z údajů uvedených na stránkách foaf.sk ke dni 23.7.2013 soud zjistil, že k tomuto dni byl P.H. uveden jako představitel společnosti GG Therm, a.s., jakož i společnosti TENERGO Slovensko, a.s..

Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného Okresním soudem Bratislava I, týkajícího se společnosti TENERGO Slovensko, a.s., dříve GG Therm, a.s., s údaji ke dni 23.7.2013 soud zjistil, že P.H. jako předseda představenstva společnosti byl zapsán v době od 24.5.2011 do 2.11.2012 a ve vztahu ke společnosti Teplo GGE s.r.o. z výpisu z obchodního rejstříku Okresního soudu Trenčín k témuž dni soud dále zjistil, že i u této společnosti v době od 1.2.2012 do 5.11.2012 byl P.H. zapsán jako jednatel společnosti.

Z porovnání aktivit žalobce a žalovaného soud zjistil, že pokud jde o předmět podnikání a vykonávané živnosti, oba účastníci řízení podnikají v předmětu zprostředkování obchodu a

služeb, velkoobchod a maloobchod, realizační činnost a údržba nemovitostí, poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků a provádění staveb, jejich změn a odstraňování. Kromě uvedených shodných živností pak podnikají také v živnostech odlišných. V oblasti energetiky se zabývají obě společnosti měřením a regulací a projektovou dokumentací v oblasti energetiky a stavebnictví a z hlediska seznamu nabízených produktů a služeb identicky nabízejí oba účastníci výrobky a služby v oblasti kogeneračních jednotek, tepelných čerpadel a klimatizačních jednotek.

Z referencí, které žalovaný uvádí na stránkách www.tenergoteam.cz soud zjistil, že část nazvaná „Reference“ na těchto stránkách je uvozena slovy „*vybrané reference realizované pracovníky, kteří dnes tvoří tenergo team s.r.o.®*“. Soud přitom zjistil, že v rámci referencí je uváděna např. zakázka týkající se Lycos Trnava pod č. 36, realizovaná v roce 2013 s tím, že se jedná o „Ideu, návrh, všechny stupně projektové dokumentace a realizace kogenerační teplárny o výkonu 3.200 kW s využitím tepla pro výrobu sladu“ a jde o projekt ve stádiu finálních příprav, dále pod č. 37 „Všechny stupně projektové dokumentace a realizace kogeneračního zdroje na bázi technologie ORC v lokalitě Olomouc o výkonu 1,25 MW, palivo biomasa – dendromasa – projekt ve stádiu finálních příprav“, opět s realizací v roce 2013, případně pod č. 29 „Dokumentace pro územní řízení a stavební povolení a realizace kogeneračního zdroje na bázi technologie OFC v lokalitě Tábor – Chotoviny o výkonu 1 MW – palivo biomasa – dendromasa, investor projekt zastavil“, z roku 2011. Součástí uvedených webových stránek je i odkaz na certifikaci jakosti ISO s uvedením certifikátu ISO 14001 a ISO 9001, přičemž tyto údaje jsou aktuální k datu 14.4.2014.

Z výňatku z internetových stránek www.tenergo.cz ke dni 18.6.2013 soud zjistil, že k tomuto dni na stránkách žalobce byl jako předseda představenstva uveden P.H., který zde měl umístěnu i fotografii.

Žaloba je důvodná z části.

Žalobce se domáhal ochrany obchodní firmy a ochrany proti tvrzenému nekalosoutěžnímu jednání žalovaného.

V řízení bylo prokázáno, že žalobce i žalovaný jsou společnosti zapsané v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně. Žalobce je společností zapsanou od 24.7.2000 pod obchodní firmou TENERGO Brno, a.s., od 19.10.2011 pak se sídlem Brno, Křenová 71 a žalovaný je společností zapsanou v obchodním rejstříku od 20.2.2002 pod původní obchodní firmou NH DRAKEN s.r.o., následně změněnou na 1. NH Brno s.r.o. a s obchodní firmou ve znění tenergo team s.r.o. a místem sídla na adrese Brno, Křenová 71. Bylo také prokázáno, že P.H., bývalý předseda představenstva žalobce (funkce předsedy představenstva zanikla dne 19.12.2012) je ode dne 14.2.2013 jednatelem žalovaného. Působení P.H. v postavení generálního ředitele a předsedy představenstva žalobce a následně v postavení jednatele žalovaného ostatně ani nebyla spornou. Z úplných výpisů z obchodního rejstříku obou účastníků řízení ve shodě s údaji z veřejné části živnostenského rejstříku soud také má za prokázané předměty podnikání obou účastníků řízení, které se z části shodují, a to především pokud jde o předmět podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona. Shoda v dalších oblastech působení obou účastníků řízení byla

prokázána také ze srovnávací tabulky vyhotovené žalovaným, kde zejména pokud jde o živnosti, shodu činností účastníci řízení mají i v provádění staveb, jejich změn a odstraňování, poradenské a konzultační činnosti. Především však nebylo sporným, že oba účastníci řízení působí v oblasti energetiky, kde se zabývají projektovou činností či vypracováním projektové dokumentace i oblastí měření a regulace a shodně nabízejí výrobky a služby v oblasti kogeneračních jednotek, klimatizačních jednotek či tepelných čerpadel.

V řízení bylo také prokázáno, že žalobce je držitelem ocenění Nejlepší projekt energetiky roku 2008 za projekt „Zmena palivovej základne plynovej kotelne na sídlisku I. v Snine zavedením technológie na spalovanie biomasy – drevnej štiepky“ a je také držitelem certifikátů kvality udělených certifikační společností LL-C Certification Czech Republic s.r.o. o tom, že splňuje požadavky normy ISO 14001:2004 a normy BS OH SAS 18001:2007 pro oblast projektování, engineering, dodávání a provozování energetických systémů a zařízení (průmyslová a komunální energetika), které byly vydány pro období od 11.5.2011 do 31.5.2014.

Nebylo sporu o tom, že bývalým zaměstnancem žalobce byl Z.J., který na základě rozhodnutí valné hromady obchodní společnosti 1. NH Brno s.r.o. nabytí všechny obchodní podíly dosavadních tří společníků této společnosti. Současně tato společnost změnila obchodní firmu na tenergo team s.r.o. a Z.J. se také stal jednatelem společnosti. Tyto změny byly do obchodního rejstříku zapsány dne 9.1.2013. Následně Z.J. ve funkci jednatele společnosti (od 14.2.2013) a také jediného společníka žalované společnosti (od 26.2.2013) vystřídal P.H.. Uvedený H. působil na základě manažerské smlouvy ze dne 1.4.2011 v souladu se jmenovacím dekretem ze dne 1.3.2003 ve funkci generálního ředitele žalobce, přičemž manažerská smlouva stanovila podrobnosti odměňování, ale i povinnosti P.H. ve funkci generálního ředitele, mimo jiné povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech ve smlouvě uvedených, jakož i dodržovat zákaz konkurenčního jednání za podmínek sjednaných v čl. V této smlouvy. V návaznosti na zjištění žalobce spočívající v aktivním spolupůsobení při převedení obchodních aktivit žalobce na žalovaného při změnách v prosinci roku 2012 u žalovaného a při převzetí projektů žalobce žalovaným dne 28.1.2013 žalobce sdělil P.H. okamžité zrušení jeho pracovního poměru s poukazem na ust. § 55 odst. 1 písm. b) zák. práce a již dříve dne 19.12.2012 rozhodl jediný akcionář žalobce, společnost GGE a.s., o odvolání P.H. z funkce předsedy představenstva a člena představenstva a také z funkce generálního ředitele a byly mu odvolány také veškeré plné moci, které mu byly uděleny, aniž byl uveden důvod tohoto odvolání z uvedených funkcí.

Aktivity P.H. ve smyslu získání obchodních podílů ve společnosti 1. NH Brno s.r.o. a následné popsání změny vyplynuly z e-mailové komunikace, kterou P.H. vedl se svojí asistentkou Z.S. v listopadu a prosinci roku 2012, v níž si jmenovaní poskytovali informace nutné k založení společnosti tenergo team s.r.o., také k registraci ochranné známky, přičemž skutečnost, že byla žalovaným přihlášena kombinovaná ochranná známka ve slovním znění „tenergo team 2012“, vyplynula také z výpisu z databáze ochranných známek ÚPV, podle něhož byla přihláška podána dne 17.1.2013, proti čemuž podal žalovaný připomínky, k nimž se ÚPV vyjádřil dne 27.1.2014 tak, že tyto připomínky nejsou opodstatněné a rozhodl o zveřejnění přihlášky ochranné známky, proti čemuž byly dne 4.3.2014 ze strany žalobce podány námitky proti zápisu, tedy kombinovaná ochranná známka žalovaného tenergo team 2012

zůstala ve stádiu zveřejněné přihlášky. Tato ochranná známka byla přihlášená pro třídy výrobků a služeb 7, 9, 11, 37 a 42.

Již v prosinci roku 2012, tedy dříve, než se P.H. stal jednatelem a společníkem, soud zjistil i další aktivity P.H. ve vztahu ke společnosti tenergo team s.r.o., kdy komunikoval se zástupci společnosti NOVÁ ENERGIA ve smyslu investičních příležitostí společnosti SKYSIDE CO Ltd. u žalovaného, k tomuto také vypracovala společnost NOVÁ ENERGIA určitý projekt s nástinem situace i možnými oblastmi spolupráce těchto subjektů. Zde také bylo v části „Představení společnosti“ uvedeno, že *„sídlo firmy a priestory – všetko v súčasnej lokalite a v priestoroch – z titulu GGE je to riešene ako úsporné opatrenie“* a v listině také byly uvedeny údaje o předpokládaném ukončení pracovního poměru 8 pracovníků ze společnosti GGE a rezignaci P.H. z funkce předsedy představenstva a generálního ředitele žalobce. Jako možná oblast spolupráce či možné projekty v rámci uvažované investiční příležitosti byly uvedeny zakázky MikroChem Pezinok, Lycos Trnava či ORC Olomouc. Skutečnost, že v této věci připravovaného investičního vstupu třetí společnosti do společnosti tenergo team s.r.o. působil P.H. v prosinci roku 2012, tedy v době, kdy působil ve funkci generálního ředitele a předsedy představenstva žalobce vyplynula i z dalších podkladů, podle nichž se dne 10.12.2012 ohledně akce EVONIK - Slovenská Lubča P.H. vyjadřoval k zakázce pro tenergo team s.r.o. s vypracovanými variantami řešení této zakázky, a to na hlavičkovém papíře žalobce. Současně ve věci akvizice společnosti SKYSIDE CO Ltd. ve společnosti tenergo team s.r.o. v období 14.-28.12.2012 komunikoval s M.S. a konečně se vyjadřoval k otázce akvizičního projektu zpracovaného společností NOVÁ ENERGIA dne 14.12.2012, tentokrát již na hlavičkovém papíře žalovaného a v uvedené listině mimo jiné uváděl v části Obchodní situace, že *„u všech 3 námi uvažovaných úvodních (nikoli jediných) případech máme odkonzultovanou situaci stran přechodu a pokračování od TENERGO Brno, a.s. na tenergo team s.r.o.“*

Soud také má za prokázané, že k 18.6.2013 byl na stránkách www.tenergo.cz P.H. stále uveden v postavení generálního ředitele a předsedy představenstva, ačkoliv byl z těchto funkcí rozhodnutím jediného akcionáře dne 19.12.2012 odvolán a bylo prokázáno že jmenovaný působil ve společnosti TENERGO Slovensko a.s. jako předseda představenstva v době od 24.5.2011 do 2.11.2012 a ve společnosti Teplo GGE s.r.o. jako jednatel v době od 1.2.2012 do 5.11.2012.

Konečně také bylo prokázáno, že žalobce žalovaného dopisem ze dne 18.1.2013 vyzýval ke změně obchodní firmy, kterou považoval za zaměnitelnou a také k upuštění od nekalosoutěžního jednání žalovaného, spočívajícího v převzetí zakázek či vyvolávání dojmu o návaznosti obou společností, aniž žalovaný na tuto výzvu jakkoliv reagoval.

Podle § 10 odst.1, věta první a druhá obch. zák., firma nesmí být zaměnitelná s firmou jiného podnikatele a nesmí působit klamavě. K odlišení firmy nestačí rozdílný dodatek označující právní formu.

Podle § 12 obch. zák., kdo byl dotčen na svých právech neoprávněným užíváním firmy, může se proti neoprávněnému uživateli domáhat, aby se takového jednání zdržel a odstranil závadný stav. Dále může požadovat vydání bezdůvodného obohacení a přiměřené zadostiučinění, které může být poskytnuto i v penězích. (odst.1) Byla-li neoprávněným

užíváním firmy způsobena škoda, lze se její náhrady domáhat podle tohoto zákona. (odst.2) Soud může účastníku, jehož návrhu bylo vyhověno, přiznat v rozsudku právo uveřejnit rozsudek na náklady účastníka, který ve sporu neuspěl, a podle okolností určit i rozsah, formu a způsob uveřejnění. (odst.3)

Podle § 44 odst. 1 obch. zák., nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům. Nekalá soutěž se zakazuje.

Podle § 53 obch. zák., osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena, mohou se proti rušiteli domáhat, aby se tohoto jednání zdržel a odstranil závadný stav. Dále mohou požadovat přiměřené zadostiučinění, které může být poskytnuto i v penězích, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.

Podřazením prokázaného skutkového stavu pod výše citovaná zákonná ustanovení soud dospěl k těmto právním závěrům:

Žalobce primárně namítal zaměnitelnost obchodní firmy žalovaného s obchodní firmou žalobce, v obchodním rejstříku zapsanou dříve a vytýkal i jeho klamavost.

Soud dospěl k závěru, že obchodní firmy účastníků řízení jsou zaměnitelné ve smyslu ust. § 10 odst. 1 obch. zák., neboť obě obsahují jako součást obchodní firmy fantazijní slovo „tenergo“, které představuje silný a dominantní prvek obchodní firmy, doplněné u žalobce geografickým označením „Brno“ s dodatkem o formě obchodní společnosti „a.s.“, u žalovaného pak s doplněním druhového slova „team“ s dodatkem o formě obchodní firmy „s.r.o.“. Soud má zato, že ono geografické či druhové slovo jako součást obchodních firem účastníků řízení, tedy „Brno“ u žalobce, či „team“ u žalovaného nejsou dostatečně způsobilé odlišit jejich obchodní firmy. Oba účastníci řízení, což nebylo ani sporným, působí mimo další ve stejných oblastech podnikatelské činnosti, týkajících se energetiky a tepelných energetických systémů a nadto obě tyto obchodní společnosti sídlí na stejné adrese ve stejné budově. Tedy za situace, kdy oba účastníci řízení jsou společnostmi, u nichž je dána nejen totožnost onoho dominantního prvku v obchodní firmě ve znění „tenergo“, ale i s obdobným působením ve stejné podnikatelské oblasti a nadto i s návazností personální, kdy u žalobce působil jako zaměstnanec Z.J., který se následně stal jednatelem a společníkem žalovaného a P.H., který byl generálním ředitelem a předseda představenstva žalobce a následně se po Z.J. stal jednatelem a společníkem žalovaného je zřejmé, že z hlediska celkovém vnímání obou obchodních firem u zákazníků či obchodních partnerů budou obě společnosti vnímány jako spřízněné, majetkově či personálně propojené, a to tím spíše, že posloupná totožnost v osobách obou účastníků řízení se týká vrcholných pozic „reprezentantů“ společností (osoby jednatele, generální ředitele, předsedy představenstva). Právě skrze tyto představitele jsou právnické osoby personifikovány. Je také zřejmé, že i otázka shodného sídla u obou účastníků řízení hraje z hlediska posouzení zaměnitelnosti obchodních firem v tomto případě značný význam. To vše svědčí o zaměnitelnosti obchodních firem účastníků řízení.

Soud však má za to, že obchodní firma žalovaného je i klamavá, jelikož jak sám žalovaný v rámci obrany ve sporu namítal, onen nosný a silný prvek „tenergo“ vznikl, a žalobce

to nevyvracel, z počátečních písmen původních akcionářů žalobce TEDOM (písmeno „T“) a EKOL (písmeno „E“) a byl doplněn slovním základem ze slova ENERGIE. Tedy přestože se jedná o fantazijní slovo, má jeho vznik určitý logický základ, tedy nejedná se o zcela nahodile vymyšlené slovo, nýbrž slovo, které má svůj jasný reálný základ navazující na původní majetkovou strukturu žalobce. Proto je zcela vyloučeno, aby žalovaný, který byl založen se zcela jinou obchodní firmou NH DRAKEN s.r.o. měl jako součást (a to stěžejní a dominantní) obchodní firmy slovo „tenergo“, když se žalobcem jakkoliv spřízněn nebyl a není a není u něj dána ani ona historická návaznost na osoby původních akcionářů, jak tomu bylo při tvorbě obchodní firmy žalobce. Z tohoto hlediska proto je obchodní firma žalovaného klamavá.

Jak již bylo výše uvedeno, druhové slovo „team“ v obchodní firmě žalovaného, které nemá žádnou rozlišovací způsobilost, stejně jako geografický údaj „Brno“ v obchodní firmě žalobce nejsou způsobilé obě obchodní firmy rozlišit, když právě onen silný prvek obchodní firmy „tenergo“ bude tím, který zákazníky, obchodní partnery či dalšími subjekty, které s účastníky řízení přijdou do styku, bude v komunikaci používán, s ohledem na známou tendenci úplné znění obchodní firmy zkracovat. Tedy i proto použitá slova „Brno“ v obchodní firmě žalobce či „team“ v obchodní firmě žalovaného nemohou dostatečně rozlišit účastníky řízení mezi sebou, a to opět tím spíše, že oba působí v oblasti energetiky a teplotních systémů a s tím souvisejících činnostech, tedy jsou v této hospodářské oblasti soutěžiteli.

Skutečnost, že k rozlišení obchodních firem účastníků řízení není dostačujícím rozdílný dodatek označující právní formu, vyplývá ze zákona, tedy tento prvek v obchodní firmě nemá pro rozlišení jakýkoli význam.

Je také nerozhodné, v jaké grafické podobě je obchodní firma účastníků řízení uváděna v psaném znění, když u žalobce je slovo „TENERGO“ psáno velkými tiskacími písmeny, u žalovaného celé malými tiskacími písmeny, neboť při slovní prezentaci obchodní firmy se tento grafický rozdíl nikterak neprojeví a jinak obchodní firmy obou účastníků řízení v onom dominantním prvku slova „tenergo“ zní v jazykovém vyjádření shodně.

Jelikož ze všech shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že obchodní firmy obou účastníků řízení jsou zaměnitelné a obchodní firma žalovaného je nadto i klamavá, neboť prioritou užití slova „TENERGO“ svědčí žalobci, uložil žalovanému ve shodě s žalobním žádáním v I. žalobním petitu, aby ve svých zakladatelských dokumentech změnil obchodní firmu tak, aby neobsahovala v žádné podobě a kombinaci slovo „tenergo“ a podal v tomto ohledu návrh na zápis změny obchodní firmy v obchodním rejstříku.

S poukazem na ust. § 12 obch. zák. soud považuje vzhledem k předešle uvedenému závěru za opodstatněný i požadavek žalobce na uložení povinnosti žalovanému neužívat slovo „tenergo“ v obchodních dokumentech, listinách, prezentacích, při obchodních jednáních či jiným slovem a písmem, neboť se jedná o slovo tvořící součást obchodní firmy žalobce, kterou je třeba chránit a uvedené slovo představuje onen silný prvek obchodní firmy způsobilý rozlišení mezi více podnikateli. Jelikož ust. § 13a obch. zák. ukládá podnikatelům používat na obchodních dokumentech údaje o své obchodní firmě s uvedením názvu, v daném případě obchodní firmy, a jelikož bylo žalovanému zapovězeno užívat slovo „tenergo“ v jeho obchodní firmě v jakékoli podobě či kombinaci, pak v logice věci je, aby povinnost toto slovo neužívat

byla stanovena i ve vztahu k dalším dokumentům či směrem k dalšímu působení žalovaného ve vztahu k třetím osobám (tj. neužívat slovo „tenergo“ při obchodních jednáních, prezentacích apod.). Soud i tento požadavek považuje za opodstatněný, neboť koresponduje nárokům na ochranu obchodní firmy, jak jsou vymezeny v cit. ust. § 12 odst. 1 obch. zák.

Žalobce dále tvrdil i nekalosoutěžní jednání žalovaného spočívající zejména v šíření tvrzení o tom, že žalovaný je pokračovatelem žalobce, že je jeho nástupcem či v navozování dojmu, že žalovaný je pokračovatelem žalobce.

Aby určité jednání bylo možno posoudit jako jednání nekalosoutěžní, je nezbytné, aby naplňovalo veškeré znaky tzv. generální klauzule nekalé soutěže, jak jsou tyto vymezeny v cit. ust. § 44 odst. 1 obch. zák. Všechny znaky či podmínky v tomto zákonném ustanovení uvedené musejí být naplněny kumulativně. Těmito základními znaky generální klauzule nekalé soutěže dle § 44 odst. 1 obch. zák. jsou: 1. jednání v hospodářské soutěži nebo hospodářském styku, 2. jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže a 3. jednání způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům.

Jelikož není sporu, že účastníci řízení jsou navzájem vůči sobě v postavení soutěžitelů, pokud jde o oblast energetiky či tepelného hospodářství, je z logiky věci zřejmé, že tito se hospodářské soutěže, resp. hospodářského styku zúčastňují a jsou dokonce v dané hospodářské oblasti přímými konkurenty na trhu. Proto je naplněn prvý pojmový znak nekalé soutěže, jak je shora vymezen. S ohledem na tento závěr se soud dále zabýval naplněním dalších dvou zákonných znaků generální klauzule nekalé soutěže.

Pokud jde o pojem dobrých mravů soutěže, je možno k němu uvést, že i když zákon výslovně pojem dobrých mravů soutěže nedefinuje, lze pod ním rozumět určité všeobecné (tedy v hospodářské soutěži platné) mimoprávní či etické zásady a normy, které jsou kladeny na všechny, kteří se v dané hospodářské oblasti projevují – vyvíjejí svoji činnost za účelem dosažení určitého prospěchu, které vymezují, co v dané hospodářské oblasti lze považovat za poctivé, slušné, sledující vlastní prospěch, avšak nepoškozující jiného. Dobré mravy soutěže přitom jako kategorie norem jsou svou povahou objektivní v tom smyslu, že není rozhodné, zda osoba, která v rozporu s dobrými mravy soutěže jedná, takové jednání zamýšlela či nikoli, zda bylo jejím záměrem, cílem či úmyslem v rozporu s dobrými mravy soutěže jednat. Tedy dobré mravy soutěže jsou kategorií nezávislou na subjektivním vnímání jednotlivého soutěžitele. Je tedy také nerozhodný motiv tohoto jednání, nýbrž rozhodný je projevený výsledek jednání.

Soud má v tomto ohledu za prokázané, že žalovaný v době, kdy docházelo ke změnám u žalovaného v prosinci roku 2012, kdy Z.J. nabyl obchodní podíly ve společnosti 1. NH Brno s.r.o., která byla následně ode dne 9.1.2013 přejmenována na tenergo team s.r.o., uváděl skutečnosti, které svědčily o tom, že se prezentuje jako subjekt, který navazuje na činnost žalobce, zmiňoval některé zakázky, které uváděl jako zakázky ve stadiu rozpracovanosti, ačkoliv společnost 1. NH Brno s.r.o. se před vstupem Z.J., potažmo P.H. zabývala zcela jinými oblastmi působení a orientovala se na podnikatelskou činnost jiného charakteru, tedy nemohla mít žádné projekty z oblasti energetiky či tepelného hospodářství rozpracovány. Teprve na základě změny zakladatelské listiny a vstupu Z.J. a krátce po něm P.H., provázené současnou změnou znění obchodní firmy, začala tato společnost působit v oblasti energetiky a tepelného

hospodářství. Tudíž z tohoto pohledu společnost neměla na co navazovat či pokračovat v jakékoliv rozpracované činnosti, neboť vstupovala na uvedený trh jako nová, byť z právního hlediska již dříve vzniklá. Ona tvrzená „rozpracovanost“ či „návaznost“ byla dána právě osobami, které v žalované společnosti koncem roku 2012 a počátkem roku 2013 začaly působit, zejména v osobě P.H., dřívějšího generálního ředitele a předsedy představenstva žalobce. Ona „návaznost“ na žalobce je zjevná i z akvizičního projektu vypracovaného pro žalovaného společností NOVÁ ENERGIA, kde v textu je zmiňována otázka odchodu zaměstnanců ze skupiny GGE, která prokazatelně je jediným akcionářem žalobce a také odstoupení z funkce generálního ředitele a předsedy představenstva P.H. u žalobce, a to právě v návaznosti na započetí jeho působení u žalovaného v oblastech, kterými se v době předcházející zabýval žalobce.

Pokud se v řízení žalovaný bránil tvrzením, že nejde o společnost jako takovou, nýbrž o osoby, které jsou těmi, kteří jsou nositeli oné příznačné činnosti, ať již u žalobce, tak u žalovaného, pak na tomto místě lze s námitkami žalovaného souhlasit, ale tím spíše je zjevné, že žalovaný tento lidský prvek a nositele činností v podobě konkrétních osob, které dříve působily u žalobce a nyní u žalovaného, vykládá nepřipustně ve svůj prospěch. Je zcela nepochybným, že pro činnost žalobce osoba P.H., který byl předsedou představenstva a také generálním ředitelem byla významná, to žalobce ani nepopíral, tím spíše pak bylo zásadním, pokud způsobem, jaký v řízení vyšel najevo, tedy „tichou cestou“ ještě za doby svého působení u žalobce, vázán povinností mlčenlivosti a konkurenční doložkou, tento generální ředitel a předseda představenstva žalobce připravoval tzv. půdu pro své vlastní působení v jiné společnosti, která se stala vůči žalobci společností konkurenční, nadto s užitím zaměnitelné obchodní firmy, která spřízněnost obou účastníků řízení navozovala a kromě toho sídlící ve stejném sídle. I podle soudu je onen lidský prvek, tedy působení společnosti skrze její představitele, významným, proto za předpokladu, že generální ředitel a předseda představenstva podnikatele na trhu zavedeného od roku 2000 hodlá realizovat svoji vlastní podnikatelskou činnost, na což jistě má právo (jedná se ústavní právo zaručené v čl. 26 Listiny základních práv a svobod), je třeba trvat na tom, aby k takovému kroku přistoupil zodpovědně, vědom si také svých povinností směrem k subjektu, u něhož dosud působil (což v daném případě byl žalobce) a dodržel také veškerá ujednání, k nimž se za dobu svého působení u stávajícího zaměstnavatele zavázal, tedy i povinnost mlčenlivosti či zákaz konkurence. Nelze právem aprobovat, aby čelný představitel společnosti rezignoval na plnění jakýchkoliv smluvních povinností, které na sebe přijal uzavřením manažerské smlouvy či k nimž byl povinen jako předseda představenstva společnosti a vědom si svého významu na trhu v určité podnikatelské oblasti ignoroval své povinnosti a smluvní závazky směrem ke společnosti, kterou dosud reprezentoval a svévolně, zřejmě v důsledku osobních neshod či osobní nespokojenosti z působení u stávajícího zaměstnavatele, způsobem porušujícím převzaté smluvní závazky, vytvářel příznivé podmínky, a to ještě v době, kdy je vázán smlouvami u zaměstnavatele, pro své budoucí podnikání, sice ve stejné oblasti, avšak pod hlavičkou jiného subjektu, jak tomu bylo v daném případě ze strany P.H..

Takové jednání, které je třeba přičítat žalovanému (neboť bylo činěno osobou, která si připravovala výhodné a příznivé podmínky pro své působení u něj) podle názoru soudu vykazuje znak jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže. Běžný zákazník není schopen rozlišit, se kterým subjektem fakticky jedná tím spíše, že stěžejní osoba působící ve vrcholném

orgánu podnikatele zavedeného na trhu od roku 2000, ve stejném sídle, se zaměnitelnou obchodní firmou, při stejné oblasti působení v hospodářském styku, vystupuje za subjekt konkurenční. Takové jednání nemůže právní ochrany požívat a je zcela v rozporu s dobrými mravy soutěže. Tedy žalovaný v tomto zorném úhlu jednal v rozporu s dobrými mravy soutěže, a to tím spíše, že bylo prokázáno, že popsaná příprava aktivit žalovaného, tedy onen jakýsi rozjezd této společnosti v oblasti konkurenční k žalobci, byla ze strany dřívějšího generálního ředitele a předsedy představenstva žalobce a pozdějšího společníka jednatele žalovaného činěna s využitím prostředků žalobce (firemní e-maily, hlavičkový papír žalobce, zaměstnanci žalobce). Takové jednání nelze považovat za mravné z pohledu dobrých mravů soutěže, tedy ani za mravné obecně.

Jde-li o naplnění posledního znaku generální klauzule nekalé soutěže, tedy způsobilosti vytýkaného jednání přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům či zákazníkům, z toho, co bylo shora uvedeno, je zřejmé, že i tato způsobilost je dána. Zákon nevyžaduje, aby skutečná újma vznikla, postačí, že jednání, které je vytýkáno, tuto způsobilost vzniku újmy navozuje a přivodit může, což v daném případě beze zbytku také bylo naplněno. Vyplývá to opět z oné zaměnitelnosti obchodních firem, stejného sídla obou účastníků řízení, poslušné personální identity osob reprezentujících oba účastníky řízení, soutěžního postavení účastníků řízení jako konkurentů na trhu. To vše znemožňuje dostatečné rozlišení účastníků řízení v hospodářském styku a je způsobilé u zákazníků či obchodních partnerů rozmělnit jejich představu o tom, s jakým subjektem jednají, jaké je jeho postavení na trhu či jeho historie z hlediska podnikatelských aktivit. To také jistým způsobem znehodnocuje prostředky vložené do budování goodwillu společnosti žalující, jeho prezentace na trhu, neboť obchodním partnerům, zákazníkům a konečně i spotřebitelům zastírá možnost orientovat se na trhu v určité hospodářské oblasti, kde oba účastníci řízení působí.

Soud tak má zato, že jednání žalovaného, které provázelo zejména počátky podnikatelské činnosti pod obchodní firmou tenergo team s.r.o. (tj. v době od poloviny prosince roku 2012 do vstupu P.H. do společnosti v únoru roku 2013), je třeba považovat za jednání, které naplňuje všechny znaky nekalé soutěže § 44 odst. 1 obch. zák.

Pokud však žalobce v tomto ohledu s poukazem na tvrzené nekalosoutěžního jednání žalovaného požadoval, aby mu byla uložena povinnost zdržet se šíření slovem, písmem či jiným způsobem tvrzení, že je pokračovatel žalobce, nástupce žalobce nebo subjekt jakkoliv propojený se žalobcem, soud přesto, že dospěl k závěru, že takové jednání bylo u žalovaného prokázáno, nepovažuje tento nárok žalobce za opodstatněný, neboť uvedené jednání, tedy šíření těchto tvrzení bylo prokázáno pouze po krátkou dobu na přelomu let 2012 a 2013 při změnách v osobách společníků a jednatelů ve společnosti tenergo team s.r.o., dříve 1. NH Brno s.r.o. V době, kdy soud rozhoduje (§ 154 odst.1 o.s.ř.) již prokazatelně takovéto výroky žalovaný neprezentuje a nešíří a jednání, které by takovéto znaky vykazovalo a navozovalo dojem propojenosti žalobce a žalovaného již netrvá a z dokazování ani nevyplývá, že by se mělo opakovat či znovu nastat. Soudu tedy nezbylo, než s poukazem na ust. § 154 odst.1 o.s.ř. tento žalobní požadavek zamítnout jako nedůvodný, neboť sice to jednání, které mělo být zapovězeno, bylo prokázáno a je soudem hodnoceno jako jednání vykazující všechny znaky nekalé soutěže, nicméně v tuto chvíli již netrvá a tudíž soud nemá možnost uložit povinnost, aby se žalovaný takového jednání, které již netrvá, zdržel.

Soud naopak uzavírá, že zcela opodstatněným je požadavek žalobce, aby žalovanému byla uložena povinnost poskytnout přiměřené zadostiučinění formou písemné omluvy. Tento nárok na ochranu náleží jak ve věci ochrany obchodní firmy dle § 12 odst. 1 obch. zák., tak i ve smyslu ust. § 53 obch. zák. v případě prokázaného nekalosoutěžního jednání žalovaného. V daném případě přitom byl prokázán jak zásah do práv k obchodní firmě, tak i formou nekalé soutěže a soud tedy považuje za opodstatněné, aby žalovaný, který se těchto zásahů do práv žalobce dopustil, poskytl formou omluvy přiměřené zadostiučinění nemajetkové újmy, která žalobci nepochybně vznikla. Tento nárok zcela koresponduje povaze prokázaného jednání žalovaného jak zasahujícího do práv k obchodní firmě žalobce formou užití zaměnitelné (a také klamavé) obchodní firmy, tak i jednáním, které vykazuje znaky nekalé soutěže. Je prostředkem zcela adekvátním, přiměřeným a vystihujícím také důsledky protiprávního jednání žalovaného do sféry práv a právem chráněných zájmů žalobce. Tedy soud uložil žalovanému poskytnout omluvu způsobem a v rozsahu, jak uvedeno v V. výroku tohoto rozsudku s poukazem na ust. § 12 odst. 1 a § 53 obch. zák., neboť v tomto bodě považuje žalobu za důvodnou.

Žalobce také požadoval poskytnutí přiměřeného zadostiučinění v penězích. I přiměřené zadostiučinění představuje formu reparace nemajetkové újmy, která vznikla subjektu dotčenému, ať již zásahem do práv k obchodní firmě, tak zásahem představujícím nekalé soutěžní jednání. Soud však v daném případě neshledal důvody pro poskytnutí tohoto dalšího prostředku ochrany, tedy přiměřeného zadostiučinění v penězích. Byť v zásadě není vyloučeno, aby jak omluva, tak i peněžitá náhrada byly přiznány vedle sebe jako možné, v úvahu přicházející a zákonem předpokládané, způsoby reparace nemajetkové újmy, v daném případě onen zásah do práv a právem chráněných zájmů žalobce podle názoru soudu nenabyl takového rozsahu, že by bylo na místě uložit žalovanému také poskytnutí přiměřeného zadostiučinění v penězích. Ve vztahu k zaměnitelné obchodní firmě se nárok ve výši 100.000 Kč jeví jako nepřiměřeným a naopak podle soudu zcela výstižným a vhodným prostředkem reparace nemajetkové újmy je přiznaná omluva. Pokud jde o nekalé soutěžní jednání, i to sice v řízení prokázáno bylo, nicméně ani jeho závažnost, délka jeho trvání a především faktický dopad do sféry žalobce, jeho práv a právem chráněných zájmů nebyl takový, aby bylo třeba jej reparovat peněžitým zadostiučiněním. Odůvodňoval-li žalobce tento svůj požadavek tak, že je z části žádán z titulu ochrany obchodní firmy (v rozsahu 50.000 Kč) a z části z titulu ochrany proti nekalému soutěžnímu jednání (v rozsahu 50.000 Kč), soud má přesto za to, že ani takto nejsou nároky přiměřenými a důvodnými, a proto tento požadavek zamítl jako neopodstatněný. Poskytnutí omluvy soud považuje za zcela dostačující a v daném případě i povaze věci daleko vhodněji odpovídající a přiměřené.

Konečně pokud jde o právo na zveřejnění úplného znění pravomocného rozsudku na náklady žalovaného v deníku Hospodářské noviny, toto právo žalobci přiznáno nebylo, neboť ve smyslu ust. § 155 odst. 4 o.s.ř., resp. i § 12 odst. 3 obch. zák., soud toto právo může přiznat účastníku v řízení úspěšnému, to však žalobce byl pouze z části a soud má zato, že v daném případě není na místě takové právo žalobci přiznat, tedy ani tomuto požadavku soud nevyhověl.

Soud nepřipustil některé další v řízení účastníky řízení navržené důkazy, a to výsledkem Z.S., smlouvami o dílo ve věci zakázek ORC Tábor, ORC Olomouc a Lycos Trnava, případně dalšími smlouvami k zakázkám uvedenými v referencích žalovaného a také návrhy smluv o

dílo, které byly vyhotoveny dne 14.12.2012 pod hlavičkou žalovaného č. 01-1412.0.2012 s názvem Realizační projektová dokumentace „Dodávka a montáž kogenerační technologie a vyvedení elektrického vývodu TAMA Slovakia a.s.“ a č. 02-1412.0.2012 s názvem Realizační projektová dokumentace „Úprava systému pro využití odpadního tepla ve Sladovně Lycos Trnava“, neboť toto další dokazování považoval za nadbytečné, tedy v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení. Pokud jde o zakázky, které byly uváděny v referencích žalovaného, případně i návrhy smluv, které byly ze strany žalovaného z hlediska pravosti zpochybněny a v návaznosti na to výslech Z.S., která měla potvrdit pravost těchto listin, soud považoval toto dokazování za nevýznamné pro předmět sporu proto, že pokud jde o smlouvy o dílo, u nichž byla pravost listin popřena, jednalo se pouze o návrhy, nikoli o podepsané platné a účinné smlouvy, tedy i za předpokladu, že by bylo prokázáno, a to i prostřednictvím výpovědi Z.S., že se jedná o listiny pravé a věcně správné, stejně se jednalo toliko o návrhy, nikoliv uzavřené smlouvy, tedy o převzetí jakýchkoliv zakázek by i tak nesvědčily. Pokud pak jde o konkrétní smlouvy na konkrétní zakázky, které byly uváděny v referencích žalovaného, soud má zato, že tyto pro posouzení věci, ať již z titulu ochrany obchodní firmy, tak z titulu nekalé soutěže, v návaznosti na tvrzení žalobce také neměly stěžejní význam, neboť určité jednání žalovaného spočívající v navození návaznosti žalovaného na činnost žalobce, v řízení prokázáno bylo a žalobce netvrdil, že by v konkrétním případě konkrétních zakázek, o nichž tvrdil, že je žalovaný „převzal“, měl s třetími subjekty uzavřeny smlouvy, které by je vázaly uzavřít i případné další navazující smluvní vztahy (ve fázi realizační) se žalobcem. Tedy i kdyby bylo prokázáno, že žalobce působil na zakázkách, v nichž další realizační fázi uskutečnil žalovaný, jednalo by se bez dalšího o plnění na základě jiných smluv v jiné fázi stádia určité zakázky. Tedy nebyl-li žalobce „tzv. monopolním dodavatelem“ ve všech fázích realizace dané zakázky, tedy jak ve stádiu příprav projektové dokumentace i realizace, pak ani tyto další smlouvy pro posouzení věci významné nebyly. Soud má nekalé soutěžní jednání žalovaného za prokázané, a proto toto další dokazování již považoval za nadbytečné.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobce byl ve sporu úspěšný v rozsahu 3/5 (z pohledu rozsahu žalobních žádání), naopak jeho neúspěch je v rozsahu 2/5. Celkem tedy poměrně úspěšnější byl žalobce v rozsahu 1/5. Tedy na nákladech řízení byla žalobci přiznána 1/5 z částky 99.479,50 Kč, tj. 19.895,90 Kč. Náklady řízení sestávají z náhrady soudního poplatku ve výši ve výši 10.000 Kč, dále z náhrady za 6 úkonů právní pomoci po 11.100 Kč za přípravu a převzetí věci, sepsí žaloby, vyjádření ve věci samé ze dne 4.7.2013 a 14.3.2014 a účast na ústním jednání soudu dne 16.4.2014, jehož délka přesáhla 2 hodiny a z náhrady za 1/2 úkonu právní pomoci po 11.100 Kč za účast na ústním jednání dne 3.3.2014, při kterém nebylo jednání ve věci samé (§ 14 odst. 2 vyhl. č. 177/96 Sb. v platném znění). Výše mimosmluvní odměny byla stanovena ve smyslu ust. § 7, § 9 odst. 1 § 12 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb., ve znění vyhl. č. 486/2012 Sb. Dále žalobci náleží náhrada za 6 paušálů po 300 Kč, a to dle § 11 odst.1 písm. a), d) a g) § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb., ve znění vyhl. č. 486/2012 Sb. Současně žalobci na nákladech řízení náleží i náhrada 21% DPH z částky 73.950 Kč, tj. 15.529,50 Kč. Tyto náklady soud považuje za důvodně a účelně vynaložené k uplatnění práv žalobce v tomto soudním sporu.

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pracoviště Husova 15, 601 95 Brno.

Jestliže žalovaný nesplní dobrovolně soudem stanovené povinnosti, může se žalobce domáhat výkonu rozhodnutí u obecného soudu žalovaného.

Krajský soud v Brně
dne 16.4.2014

Za správnost vyhotovení:
Helena Hájková

Mgr. Petra Weissová, v.r.
samosoudkyně